

İBNİ CERİR-İ TABERÎ

839 yılı sonlarında Taberistan'da Âmul şehrinde doğdu. İslâm tarihçisi ve müfessiridir. Bir rivayete göre henüz yedi yaşındayken Kur'ân'ı ezberlemişti. Babası oldukça varlıklı bir insandı. Ondan gerekli olan yardımı gördü ve ilim tahsil etmek için İslâm ilim dünyasının merkezlerini ziyaret etti. Böylece Rey ve civarına, ardından Bağdat'a gitti. Basra ve Kûfe'de kısa bir ikâmetten sonra, hadis araştırmaları yapmak için bir süre Suriye şehirlerinde dolaştı ve daha sonra Mısır'a gitti. Taberî bir süre sonra Mısır'dan Bağdat'a döndü. Ölüm tarihi olan 923 yılına kadar Bağdat'ta yaşadı.

Genç yaşlarında bütün gayretini hadisle ilgili konulara hâkim olmaya sarf etmişti. Sonraları zamanının çoğunu ders vermek ve kitap yazmakla geçirdi. Taberî, esas olarak tarih, fıkıh, tefsir ve kıraatla ilgilendi; ancak bunların yanında şiir, lügat ve sarf, nahiv, ahlâk, hattâ matematik ve tıp ile de meşgul olmuştur.

Eserlerinden bazıları şunlardır: Camiul-Beyân an Te'vili'l-Kur'ân (kısaca et-Tefsir), Tehzîbü'l-Âsâr ve Tafsîlü Maâni's-Sâbit mine'l-Ahbar, İhtilâfu'l-Fukahâ, Kitabu'l-Ahbâri'r-Rûsul-i ve'l-Mulûk.